

Ein flik av himmelen (Pedacito de cielo)

(tekst av Homero Expósito gjendikta av P. A.Glorvigen)

Huset hadde ei grind med gitter
malt med klage- og kjærleikssongar

Kvelden fylte gitteret, hekken
og den gamle balkongen med tårer...

Eg hugsar at du lo
da eg las det finaste diktet mitt for deg

*Men no, utslitne av tida,
les vi desse linene og gret begge to...*

*Barndomsåra fordufta,
Hekken sovna etter så mykje stillheit,*

*og i denne vesle flik av himmelen
vart gleda di og kjærleiken min att*

*Åra gjekk, fryktelege og ondskapsfulle,
med eit håp om noko som aldri skulle koma*

Men - eg hugsar det skøyeraktige blikket ditt
da eg lurte meg til det kysset, du veit...

*Kanskje har den gamle balkongen
forsvunne i posene under augo dine -
desse augo av brunsukker
som fåfengt leitar etter grinda av bronse
som skjelv av kjærleik...*

PEDACITO DE CIELO (Francini/Stamponi)

La casa tenía una reja
pintada con quejas
y cantos de amor.
La noche llenaba de ojeras
la reja, la hiedra
y el viejo balcón...
Recuerdo que entonces reías
si yo te leía
mi verso mejor
y ahora, capricho del tiempo,
leyendo esos versos
¡lloramos los dos!
Los años de la infancia pasaron,
La reja está dormida de tanto silencio
y en aquel pedacito de cielo
se quedó tu alegría y mi amor....

tekst:Homero Expósito; utdrag